

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122202883
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122202883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXXX/X, D., zastúpenej advokátom: Mgr. Peter Kupka, Hlavná 23, Trnava, proti žalovaným: 1/ E. F., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt F. A. G. XXXX/X, H., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Michal Antal, PhD., s.r.o., Hlavná 13, Trnava, IČO: 55 121 071, 2/ I. J., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt K. L. B. M. XXX, o 1.961,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12. apríla 2023 č. k. 19C/20/2022-118, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaná 1/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.
- III. Žalovanému 2/ sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom (I.) zamietol žalobu; druhým výrokom (II.) rozhodol, že žalovaná 1/ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a tretím výrokom (III.) rozhodol, že žalovaný 2/ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že strany sporu sú súrodencami a žalobkyňa sa svojho nároku domáhala titulom vydania bezdôvodného obohatenia (navrhujúc, aby súd uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť jej sumu 980,73 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.12.2021 do zaplatenia a žalovanému 2/ uložiť povinnosť zaplatiť jej sumu 980,73 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 21.12.2021 do zaplatenia), ktoré vzniklo z dôvodu, že počas života matky žalobkyne a žalovaných, zaplatila namiesto matky ako dlžníka jednotlivé úhrady špecifikované v žalobe (platobný doklad SIPO II, poštový poukaz na účet a platba Zariadeniu sociálnych služieb Senica, n.o.). Smrťou matky sa stali žalovaní jej právnymi nástupcami, teda nositeľmi záväzkov – dlžníkmi s povinnosťou zaplatiť uhradené pohľadávky rovným dielom (každý v 1/3). V konaní nebolo sporné zaplatenie jednotlivých plnení, spornou bola skutočnosť z akých finančných prostriedkov boli tieto plnenia poskytnuté, keďže žalovaní 1/, 2/ nárok žalobkyne popierali, tvrdiac že predmetné úhrady boli realizované z finančných prostriedkov ich nebohej matky N. J. a vzniesli tiež námietku premlčania. Predmetný nárok uplatnený žalobkyňou tak predstavoval vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému došlo bez právneho dôvodu.

2. Súd prvej inštancie sa primárne zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanými a dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba začala pri „najstaršej“ uplatnenej pohľadávke, zaplatenej dňa 12.5.2014, plynúť dňa 13.5.2014 a uplynula 13.5.2016; pri „najmladšej“ uplatnenej pohľadávke, ktorá bola zaplatená 20.4.2015, začala plynúť dňa 21.4.2015 a uplynula dňa 21.4.2017. Žaloba bola podaná

v prejednávanej veci na súde až dňa 5.5.2022, v dôsledku čoho súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania uplatnenej pohľadávky žalobkyňou.

3. K argumentu žalobkyne, že v znesená námietka premlčania s ohľadom na dobré mravy neobstojí, keďže by bola na úkor žalobkyne, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila, súd prvej inštancie poukázal na judikatúru, ktorá síce nevyklučuje, aby vznesenie námietky premlčania mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, avšak o takýto prípad môže ísť iba výnimočne, čo nebol daný prípad. V rozpore s dobrými mravmi môže byť len taký výkon práva účastníkom v súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania. Žalobkyňa dôvodila, že sa jednalo o platby vykonávané v prospech poručiteľa a v jeho záujme, preto sa nedomnievala, že si svoje nároky na zaplatenie pohľadávok bude musieť uplatniť žalobou. Súd prvej inštancie s poukazom na zistený skutkový stav sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne o nezavinení márneho uplynutia premlčacej doby. Žalobkyňa zaplatením každej jednotlivéj sumy, ktorej vydania sa v predmetnom konaní domáhala, mala vedomosť z akých finančných prostriedkov platí úhrady a nepochybne i vedomosť o tom kto je dlžníkom (za koho poukazuje tieto finančné prostriedky). Žalobkyňa svoje pohľadávky mohla uplatniť už v dedičskom konaní, v ktorom sa riešili nielen aktíva ale i pasíva poručiťky. Vznesenie námietky premlčania žalovanými v danom spore, však nepredstavuje zneužitie tohto práva žalovanými na úkor žalobkyne. S poukazom na uvedený záver súd prvej inštancie už nevykonával ďalšie dokazovanie.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaní 1/, 2/ boli v konaní úspešní, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100 %.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Namietala nepresvedčivý a formalistický záver súdu prvej inštancie, bez dostatočného vysvetlenia úvah súdu prvej inštancie. Poukázala na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, o zákonom stanovených náležitostiach odôvodnenia rozsudku. V dôsledku nepreskúmateľného súdneho rozhodnutia podľa názoru žalobkyne, došlo k porušeniu jej práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/106/2010. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa označila uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 5Cdo/106/2010, ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. IV. ÚS 252/04, ako aj sp. zn. IV. ÚS 562/2013. Žalobkyňa všeobecne namietala nesprávnosť aplikácie ustanovenia § 107 O. z., v dôsledku čoho podľa jej názoru súd nesprávne právne vec posúdil.

6. V doplnení odvolania v zákonom stanovenej lehote žalobkyňa ďalej namietala, že súd prvej inštancie presvedčivo nevysvetlil svoju úvahu, že daný prípad nespĺňa atribút výnimočnosti tým, že platby boli vykonávané v prospech poručiťky, v čo najlepšom jej záujme. Preto by uplatnenie námietky premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom pre žalobkyňu (z obsahu spisu bol známy blízky príbuzenský pomer strán konania a poručiťky). Uvedené podľa názoru žalobkyne spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia a súčasne súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. V dôsledku formalistického a nepreskúmateľného rozhodnutia došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces. V ďalšom zotrvala na svojej argumentácii v odvolaní.

7. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu označila odvolanie za nedôvodné a navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Žalobu i odvolanie považuje za šikanózne. Otázkou nárokov žalobkyne, ako to už uvádzala v konaní pred súdom prvej inštancie, prejudiciálne riešil Okresný súd v Trnave ako i Krajský súd v Trnave v konaní sp. zn. 38C/5/2017 a sp. zn. 11Co/62/2020, ktorá bola súdmi posúdená tak, že žalobkyňa žiadne nároky nemá. To že žalobkyňa napriek uvedenému podala návrh na vydanie platobného rozkazu, si žalovaná 1/ vysvetľuje tak, že skúšala či žalovaní neopomenú podať odpor. Súd prvej inštancie správne zamietol žalobu z dôvodu vznesenej námietky premlčania a dostatočne, vecne i hospodárne sa vysporiadal s argumentáciou žalobkyne ohľadne údajného rozporu námietky premlčania s dobrými mravmi (náležite sa tomu súd venoval predovšetkým v odseku 17 a 18 napadnutého rozsudku).

8. Žalovaný 2/ sa k odvolaniu nevyjadril.

9. Žalobkyňa v odvolacej replike zotrvala na svojom odvolaní proti napadnutému rozsudku.

10. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

11. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý dospel k správnym skutkovým zisteniam a vecne správne rozhodol.

12. Ťažiskovou odvolacou argumentáciou žalobkyne boli závažné nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie (spôsobujúce podľa jej názoru nepreskúmateľnosť rozhodnutia), vedúce k nepresvedčivému formalistickému záveru bez dostatočného vysvetlenia úvah súdu, ktorá však nebola dôvodná.

13. Strana konania má právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/7/2009).

14. V posudzovanej veci súd prvej inštancie uviedol rozhodujúci skutkový stav, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, pričom vyvodil vecne správne závery.

15. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces, treba považovať taký nedostatok rozhodnutia súdu, keď rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/98/2017), čo nebol daný prípad.

16. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (porov. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 50/04, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/61/2010).

17. Judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/106/2010, RUIS R Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani v. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

18. Vecne správny bol aj právny záver súdu prvej inštancie o premlčaní uplatňovanej pohľadávky žalobkyňou, ktorá len paušálne skonštatovala nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka a v jej dôsledku nesprávne právne posúdenie veci. Žalobkyňa v odvolaní nenamietala počiatok ani koniec plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, vo vzťahu k uplatneným pohľadávkam žalobou, ako ani dátum podania žaloby, príp. dôsledky uplynutia premlčacej doby, jej dĺžku, uvedené v odôvodnení odseku 16 napadnutého rozsudku súdu prvej, na ktoré odvolací súd odkazuje. V dôsledku naplnenia zákonom stanovených podmienok premlčania (uplynutím právnym predpisom vymedzenej premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 O. z. a nevykonaním práva žalobkyne ako oprávneného subjektu v priebehu premlčacej doby) súd prvej inštancie žalobou uplatnenú pohľadávku

nemohol priznať (v dôsledku dôvodne vznesenej námietky premlčania žalovanou stranou) a žalobu preto zamietol. Odvolacia námietka žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení veci tak nebola dôvodná.

19. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov tak, aby oprávnené osoby v primeraných dobách uplatňovali svoje práva a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania tým zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a povinností. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom na príslušnom orgáne svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že oprávnená osoba nemôže sa s úspechom domáhať na súde svojho práva. Účinné vznesenie námietky premlčania v civilnom sporovom konaní má tak za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo priznať (§ 100 ods. 1 veta tretia O. z.).

20. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo *vigilantibus iura scripta sunt* (práva patria bdelym) a námietka premlčania predstavuje spravidla efektívny postup – obranu dlžníka proti hrozbe, že po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo. Na druhej strane možnosť tejto námietky donucuje (vedie) veriteľa k včasnému vykonaniu svojho práva. Ide tu o predvídané právne postupy účastníkov záväzkovo-právnych vzťahov, ktoré zodpovedajú účelu premlčania.

21. Súd prvej inštalácie v posudzovanej veci dospel k správnejmu záveru, že neboli zistené také okolnosti za ktorých bola námietka premlčaná vznesená žalovanými uplatnená, ktoré by svojou výnimočnosťou či intenzitou odôvodňovali odoprieť žalovaným právo uplatniť námietku premlčania pre rozpor s dobrými mravmi. V rozpore s dobrými mravmi môže byť taký výkon práva účastníkom konania, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, ku ktorému podľa záveru súdu prvej inštalácie v posudzovanej veci nedošlo. Ustanovenie § 3 O. z. poskytuje súdu možnosť posúdiť či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a ak to tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Pokiaľ ide o výkon práva, ktoré strane dáva priamo právny predpis, prichádza do úvahy aplikácia tohto ustanovenia len vo výnimočných prípadoch.

22. Dobrými mravmi sa rozumie súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, stotožňuje sa s nimi rozhodujúca časť spoločnosti a majú povahu základných noriem. Týmto normám zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, keďže inštitút premlčania prispieva k istote v právnych vzťahoch, je teda inštitútom zákonným a použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje. Ak by ale výkon práva namietať premlčanie bol len prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho stavu, zatiaľ čo dosiahnutie zmyslu a účelu sledovaného právnou normou by zostalo vedľajšie a z hľadiska konajúceho by nemalo význam, išlo by síce o výkon práva, ktorý je formálne v súlade so zákonom, avšak išlo by o výraz zneužitia tohto subjektívneho práva na úkor druhého účastníka, a teda o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi.

23. O konaní vykazujúcom znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka (námietkou premlčania) by však nebolo možné uvažovať na základe okolností a dôvodov, z ktorých sa vznik uplatneného nároku vyvodzuje, ale len z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania uplatnená. Tieto okolnosti by pritom museli byť takej výnimočnej intenzity, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odopretie práva uplatniť námietku premlčania (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2648/2003). V prejednávanej veci neboli tvrdené, ako ani preukázané také okolnosti, z ktorých by vyplývalo, že námietka premlčania bola len prostriedkom umožňujúcim poškodiť žalobkyňu, a teda neboli zistené také okolnosti vznesenia námietky premlčania žalovanými, ktoré by svojou výnimočnou intenzitou odôvodňovali odoprieť žalovaným právo námietku premlčania uplatniť.

24. Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje. Ak žalobca nevhodnou voľbou prostriedku ochrany svojich práv z objektívneho hľadiska, vlastným zavinením vytvoril podmienky pre neskoršie úspešné vznesenie námietky premlčania práva žalovaným, uplatnenie námietky premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 O. z. (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/41/2012).

25. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 176/2011 samotná dôvodnosť vznesenej námietky premlčania rozpor s dobrými mravmi nezakladá. Aplikácia tohto inštitútu by mala byť len výnimočná a nemala by zhojovať neznalosť zákona, t. j. neznalosť plynutia premlčacích dôb. V tomto smere poukázal aj na jednu zo základných zásad súkromného práva právo patrí bdelym (vigilantibus iura scripta sunt). Preto je potrebné pri skúmaní otázky, či je vznesenie námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi skúmať, či strana konania, ktorá sa dovoľavala rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 O. z., postupovala s dostatočnou mierou starostlivosti a opatrnosti práve v súlade s uvedenou zásadou, ktorá predpokladá, že každý zodpovedá za náležitú mieru predvídavosti a opatrnosti nielen pri vzniku právneho vzťahu, ale aj pri uplatňovaní svojich práv a výkone svojich práv a povinností z neho vyplývajúcich. Uplatnenie premlčacej námietky sa môže priečiť dobrým mravom len vo výnimočných prípadoch, keď by bolo na úkor strany konania, ktorá márne uplynutie premlčacej doby nezavinila (porov. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 33/2012, sp. zn. II. ÚS 176/2011), ktorá skutočnosť v danom prípade preukázaná nebola.

26. Legitímna požiadavka uprednostňovania princípu spravodlivého vyriešenia prípadu pred princípom právnej istoty z hľadiska vznesenej námietky premlčania, ktorá vyplýva z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, je viazaná vždy na výnimočné okolnosti konkrétneho prípadu, ktoré pre objektívnu prekážku bránili oprávnenému uplatniť si svoje právo v zákonom stanovenej premlčacej dobe. Tieto závery rozhodovacej činnosti nemožno aplikovať vo všeobecnosti na každý prípad, bez zreteľa na preukázanie existencie závažných prekážok včasného uplatnenia práva (porov. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/284/2017).

27. V prípade odopretia práva vzniesť námietku premlčania ide teda o natoľko významný zásah do právnej istoty strany, ktorá námietku premlčania vznesla, že okolnosti, za ktorých bola vznesená prekročili rámec dobrých mravov natoľko intenzívne, že tento zásah možno považovať za odôvodnený.

28. Pre posúdenie primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd prvej inštancie opodstatnene konštatoval nepreukázanie skutočnosti, že žalobkyňa nie vlastným zavinením vytvorila podmienky pre úspešné vznesenie námietky premlčania práva. Teda, že postupovala s dostatočnou mierou starostlivosti a opatrnosti pri uplatňovaní svojich práv (napr. v dôsledku existencie objektívnej prekážky, ktorá by jej bránila v uplatňovaní práva). Prihliadal pritom na okolnosti prípadu (zaplatením každej jednotlivej sumy, ktorej vydania sa v predmetnom konaní žalobkyňa domáha, mala vedomosť z akých finančných prostriedkov platí úhrady a nepochybne i vedomosť o tom kto je dlžníkom, t.j. za koho poukazuje tieto finančné prostriedky), ako aj charakter pohľadávky, ktorú si mohla uplatniť už v dedičskom konaní, kedy sa medzi súrodencami v súvislosti s vyporiadaním dedičstva po poručiťke, riešili nielen aktíva ale i pasíva poručiťky. Ako nedostatočný dôvod (z hľadiska rozporu s dobrými mravmi) v kontexte uvedeného súd prvej inštancie vyhodnotil argumentáciu žalobkyne, že sa nedomnievala, že svoje nároky na zaplatenie pohľadávok bude musieť uplatniť žalobou, pretože sa jednalo o platby v prospech poručiťky. Uvedená predstava žalobkyne (vychádzajúca z príbuzenského vzťahu strán konania a poručiťky) nebola takou okolnosťou, pre ktorú by vznesená námietka premlčania prekročila rámec dobrých mravov natoľko intenzívne, že takýto zásah do práva vzniesť námietku premlčania by bolo možné považovať za dôvodný. V konaní nebolo preukázané, že vznesenie námietky premlčania žalovanými v danom spore, by bolo zneužitím tohto práva na úkor žalobkyne (sledovaním iného cieľa), pričom žalovaní namietali žalobu aj z iných dôvodov než premlčania. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil dôvody, ktorými žalobkyňa obhajovala neuplatnenie svojho práva včas a ktoré nemali charakter výnimčnosti.

29. S poukazom na vyššie uvedené súd bol povinný prihliadať na vznesenú námietku premlčania a ani vo vzťahu k tejto časti odôvodnenia napadnutého rozsudku nebola preukázaná absencia zásadných dôvodov zamietnutia žaloby (porov. v odsek .13 až 17 odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu).

30. Iné právne významné odvolacie námietky žalobkyňou v odvolaní vznesené neboli. Všeobecný súd (prvoinštančný aj odvolací) nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (postačuje ak rozhodnutie dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzalo do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania). Preto odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

31. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

32. Týkalo sa to aj rozhodnutia o náhrade trov konania úspešných žalovaných 1/, 2/, ktorým podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

33. Z dôvodu, že žalovaní 1/, 2/ boli úspešní aj v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP vzniklo im právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodol tak, že žalovaná 1/ má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

34. Žalovanému 2/ náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatňoval a nebolo preukázané, že takéto trovy konania by mu boli vznikli, pričom je v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa žalovanému 2/ náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. februára 2018).

35. Rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.